

— nie przyjmując środków koniecznych w celu zapewnienia przestrzegania zakazu pogarszania stanu siedlisk lub niszczenia terenów rozrodu tego gatunku,

uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego, które na niej ciążyą na mocy art. 12 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy 92/43.

4) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.

5) Komisja Europejska i Republika Grecka pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – DHL Express (Austria) GmbH/Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

(Sprawa C-2/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 97/67/WE — Artykuł 9 — Usługi pocztowe w Unii Europejskiej — Obowiązek współfinansowania kosztów operacyjnych organu regulacyjnego sektora pocztowego — Zakres)

(2017/C 014/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DHL Express (Austria) GmbH

Druga strona postępowania: Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, takiemu jak stanowiące przedmiot sporu w postępowaniu głównym, które obowiązek współfinansowania funkcjonowania krajowego organu regulacyjnego sektora pocztowego nakłada na wszystkich operatorów świadczących usługi pocztowe, łącznie z tymi, którzy nie świadczą usług pocztowych należących do zakresu usług powszechnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 listopada 2016 r. – Simba Toys GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Seven Towns Ltd

(Sprawa C-30/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Trójwymiarowy znak towarowy w kształcie sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Oddalenie wniosku o unieważnienie)

(2017/C 014/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Simba Toys GmbH & Co. KG (przedstawiciel: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Botis i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy), Seven Towns Ltd (przedstawiciele: K. Szamosi i M. Borbás, ügyvédek)

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 listopada 2014 r., *Simba Toys/OHIM – Seven Towns* (Kształt sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki) (T-450/09, EU:T:2014:983).
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 września 2009 r. (sprawa R 1526/2008-2), dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między *Simba Toys GmbH & Co. KG a Seven Towns Ltd*.
- 3) *Seven Towns Ltd* i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez *Simba Toys GmbH & Co. KG* zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji w sprawie T-450/09, jak i w postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – „Private Equity Insurance Group” SIA/ „Swedbank” AS

(Sprawa C-156/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/47/WE — Zakres stosowania — Pojęcia „zabezpieczenia finansowego”, „odpowiednich zobowiązań finansowych” i „ustanowienia zabezpieczenia finansowego” — Możliwość zrealizowania zabezpieczenia finansowego niezależnie od wszczęcia postępowania upadłościowego — Umowa bieżącego rachunku bankowego zawierająca klauzulę dotyczącą zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji)

(2017/C 014/06)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Private Equity Insurance Group” SIA

Strona pozwana: „Swedbank” AS

Sentencja

Dyrektywę 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych należy interpretować w ten sposób, że przyznaje ona przyjmującemu zabezpieczenie finansowe takie jak zabezpieczenie będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym środki zdeponowane na rachunku bankowym stanowią dla banku zabezpieczenie finansowe w formie gwarancji w odniesieniu do wszystkich wierzytelności banku względem posiadacza rachunku, prawo realizacji tej gwarancji niezależnie od wszczęcia postępowania upadłościowego względem dającego zabezpieczenie, wyłącznie jeżeli, po pierwsze, środki będące przedmiotem rzeczzonego zabezpieczenia zostały wpłacone na odnośny rachunek przed wszczęciem tego postępowania lub jeżeli środki te zostały wpłacone w dniu jego wszczęcia, a bank przedstawił dowód, że nie wiedział i nie mógł wiedzieć o rozpoczęciu tego postępowania, oraz po drugie, jeżeli posiadacz rzeczzonego rachunku nie mógł rozporządzać tymi środkami po ich wpłaceniu na tenże rachunek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 15.6.2015.